

[Erlendsson.]

siden fandt tuberkelbacillen, som gjorde det muligt at tage fat på bekæmpelsen af tuberkulosen ud fra videnskabelige synspunkter og grundsætninger. Indtil da havde lungetuberkulosen været indrangeret under en samlet betegnelse, som man kaldte tæring, og hvor der var adskillige andre sygdomme indregnet. Adskillige, som tæredes af en eller anden grund, blev fejlagtigt diagnosticeret som tuberkuloseramte, og mange, som var det, blev ikke opdaget. Opdagelsen af tuberkelbacillen førte til, at man begyndte for alvor at beskæftige sig med, hvordan man skulle behandle sygdommen. Man startede med sanatoriebehandling med frisk luft, hvor også vinduerne stod klaprende åbne i sovesalene året rundt, og patienterne var ved at fryse ihjel i stedet for at tæres hen af sygdommen. Så fedede man dem op, og det gjorde måske også mere skade end gavn. Det egentlige fremskridt er kommet i den tid, hvor jeg har haft den lykke at være med, kan man sige, for det er jo en lykke for en læge at være med, når en ny sygdom kan bekæmpes effektivt, og det er den blevet i løbet af de sidste 30 år. Det har ført til, at vi i dag har en dødelighed på mindre end én om året af tuberkulose her i landet, og det er derfor på høje tid, at man frigør de ressourcer, der har været brugt til bekæmpelse af sygdommen og til de profylaktiske undersøgelser, til andre mere aktuelle formål.

Jeg vil gerne pege på, at da man i forfærdelse over lungetuberkulosens hærgen begyndte at bekæmpe den for alvor, var der omkring 45 dødsfald om året i Danmark af tuberkulose. Det store problem, vi i dag har at slås med, er de trafikskadede. I 1973 havde vi 1.132 dræbte i trafikken, vi havde 12.571 alvorligt skadede og 10.875 lettere skadede. Det er forfærdende tal på baggrund af den indsats, man nu i så mange år har gjort mod en langt mindre, skal vi sige skadelig foreteelse som lungetuberkulosen, og det er derfor på høje tid, at man nu finder ud af, at man kan foretage visse besparelser inden for dette område.

Jeg glæder mig over, at man nu er kommet så vidt, men det fremgår af ministerens fremsættelse, at besparelserne på ca. 21 mill. kr. i 1975-priser ikke vil kunne opnås med øjeblikkelig virkning, idet man ikke uden videre kan frigøre det berørte persona-

le. Jeg vil gerne spørge, hvad der ligger bag denne udformning af ministerens tale. Skulle der ikke stå: idet man ikke uden videre kan frigøre sig for det overflødige personale og derved øjeblikkelig få de besparelser, som kunne gøre det muligt at gå kraftigere ind i bekæmpelsen af de alvorlige følger, som man ser nu med hensyn til trafikken og dens ofre?

I øvrigt vil jeg gerne tilsige mit partis tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Gunner Baunsgaard (RV):

Glædeligvis er tuberkulosen i Danmark meget stærkt på retur, og vi kan derfor gå ind for lovforslagets formål, som er en reduktion af kravene til tuberkuloseundersøgelser. Tanken om gruppeundersøgelse kan se tiltalende ud, og hvis man følger de oplysninger, der viser, fra hvilke områder der er fare for smitte og udbredelse af sygdommen, kan man efter de retningslinjer, som findes i den eventuelle bekendtgørelse, der er aftrykt som bilag A, snarest påbyde hensigtsmæssige foranstaltninger iværksat.

Nu må man jo være opmærksom på, at tilstedeværelsen af fremmedarbejdere har medført, at der her er et område, som man må have opmærksomheden henledt på. Der foreligger en betænkning om tuberkuloseundersøgelserne og herud fra kan konkluderes, at man på grund af tuberkulosens stærke tilbagegang og på grund af de ressourcer, der anvendes til disse undersøgelser, vil kunne anbefale en reduktion i antallet af undersøgelserne med ca. 70 pct., og det er jo et ret betragteligt tal.

Man har på grund af tuberkulosens stærke tilbagegang ikke villet lave en helt ny lovgivning på området, men har i stedet med dette forslag om ændring villet lave en slags rammelov for fremtidige tuberkuloseundersøgelser. De ressourcer, der så bliver fri, kan anvendes på andre områder inden for sundhedsvæsenet; man kunne tænke sig, at de kunne anvendes til mere omfattende kræftundersøgelser.

Som nævnt af hr. Thomas Have er tuberkulosen fra århundredskiftet til dato reduceret med 99 pct. En vældig indsats på hele området er sket fra 1930'erne til omkring 1960, og dette har haft den glædelige virkning, at vi nu har hånd i hanke med sygdommen.